

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3971/2021
30.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., чији је пуномоћник Звонко Лукић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1076/19 од 10.12.2020. године, у седници одржаној 30.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1076/19 од 10.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1076/19 од 10.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 18334/18 од 17.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име мање исплаћеног месечног износа припадајуће пензије услед умањења због доставе на кућну адресу за период од 01.10.2015. године до 31.10.2018. године исплати износ од 5.532,45 динара, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ од 20. у текућем месецу за претходни месец, до коначне исплате. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка са законском затезном каматом, као неоснован.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 1076/19 од 10.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиље као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. О захтеву тужиље за накнаду штете због мање исплаћене пензије у периоду од октобра 2015. године закључно са августом 2018. године, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, јер се тужиља определила за исплату пензије у готовини на адресу пребивалишта и таквим избором начина исплате прихватила обавезу да плати поштарину (цену за пружене поштанске услуге) предвиђену ценовником ЈП „Пошта Србије“. Правноснажне одлуке другачије садржине, приложене уз ревизију, не указују нужно на другачији правни став изражен у тим одлукама јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овом случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари, поднета је 07.11.2018. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 5.532,45 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужиље недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**